Dosar penal nr. 1-463/2026
Nr. PIGD 1-25100127-09-1-26052026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

04 noiembrie 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanța compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefieri Constanța Rusu

Cu participarea:
Procurorului Natalia Bordei
Avocatului în interesele inculpatului Tatiana Boldesco
Inculpatului Serghei Postolachi
În absența:
Părții vătămate *****

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba de stat, în latura penală, cauza penală în privința lui

Postolachi Serghei *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat r-nul *****, s. *****, supus militar, celibatar, *****, la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog nu se află, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale,

prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul central) din 23.10.2025 recunoscut vinovat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal în ordinea procedurii simplificate prevăzute de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Termenul de examinare a cauzei: 25.06.2026 – 04.11.2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar, instanţa,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul central) din 23 octombrie 2025, în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Postolachi Serghei privind comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, în corespundere cu art. 55 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, fiind-I aplicată lui Postolachi Serghei amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalent a 7500 lei.

Corpul delict, 8 înregistrări video, pe un CD-R anexat pe coperta din spate, de păstrat la dosar pe toată perioada păstrării.

Prin aceeași sentință a fost încasat de la Postolachi Serghei în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 768 lei.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut că, Postolachi Serghei, acționând în mod intenţionat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de vătămare a integrității corporale, conștientizând caracterul social periculos al acţiunilor sale și dorind aceasta, la data de la 12.05.2025, orele 02:40, aflându-se în fața clubului de noapte „Jackson” amplasat pe str.Alexandru cel Bun, 1A, în procesul unui conflict iscat cu ***** i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu piciorul în diferite părți ale corpului, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr.202510D0260 din 29.05.2025 leziuni corporale sub formă de fractura procesului stiloid al osului ulnar pe dreapta, edem al buzei inferioare, echimoză la nivelul rebordului costal pe stînga, care putea apărea în timpul şi circumstanțele indicate în ordonanţă, în urma acţiunii nu mai puţin de 3 ori al unui (unor) corp contondent, au condiționat o dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în conformitate cu acest, criteriu se califică la vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Fractura procesului stiloid pe dreapta separat, condiționează o dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în conformitate cu acest criteriu se califică la vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii şi putea apărea în urma acţiunii, posibil şi de o singură dată al unui corp contondent-dur.

2. Ne fiind de acord cu sentință nominalizată supra procurorul a contestat-o în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord la 06.11.2025 .

3. În motivarea recursului acuzarea a notat în principal, aplicarea neîntemeiată a art. 55 din Codul penal, susținând că instanța de fond nu a motivat suficient posibilitatea corectării inculpatului fără aplicarea unei pedepse penale, ținând cont de caracterul și modul comiterii faptei, precum și de consecințele acesteia asupra sănătății victimei și ordinii publice. Totodată, a invocat neîndeplinirea condiției reparării prejudiciului, raportând-o la cheltuielile suportate de stat pentru efectuarea expertizelor, în sumă de 768 de lei, neachitate de inculpat. În consecință, a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei în alt complet de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 09 aprilie 2026, a fost admis recursul declarat de către procurorul împotriva sentinței Judecătoriei Bălți (sediul central) din 23.10.2025 în cauza penală în privința lui Postolachi Serghei în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, sentință care a fost casată parțial în latura penală și anume, în partea încetării procesului penal, în corespundere cu art. 55 Cod penal și liberării lui Postolachi Serghei de răspundere penală și tragerea acetuia la răspundere contravențională, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

4.1. În motivarea soluției instanța de recurs a reținut că prima instață a examinat superficial circumstanțele relevante pentru aplicarea art. 55 Cod penal și nu a argumentat suficient concluzia privind posibilitatea corectării inculpatului fără a fi supus răspunderii penale.

Colegiul penal a constatat că nu a fost justificată întrunirea cumulativă a condițiilor necesare aplicării acestei instituții, în special sub aspectul posibilității corectării inculpatului fără răspundere penală, luând în considerare și sancționarea contravențională

a acestuia pentru huliganism. Totodată, Curtea a apreciat că sancțiunea contravențională aplicată era vădit disproporționată în raport cu modul comiterii infracțiunii și urmările produse, iar instanța de fond nu analizase suficient oportunitatea aplicării unei pedepse prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, cu luarea în considerare a procedurii simplificate și a circumstanțelor atenuante constatate.

În consecință, instanța de recurs a conchis că prima instanță a interpretat și aplicat eronat criteriile prevăzute de art. 55, art. 61 și art. 75 Cod penal, eroare care nu putea fi remediată în recurs. La rejudecare, s-a indicat necesitatea unei analize ample a circumstanțelor relevante pentru soluționarea cauzei și adoptarea unei hotărâri în conformitate cu prevederile legii.

5. Astfel, în cadrul ședinței fixate pentru rejudecarea cauzei penale în partea aplicării la caz a mecanismului prevăzut de art. 55 Cod penal, participanții la proces s-au expus după cum urmează:

Procurorul a solicitat ca Postolachi Serghei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul și inculpatul au fost de acord cu pedeapsa solicitată de procuror.

6. *Audiind poziția participanților la proces, reieșind din limitele judecării cauzei, instanța se va expune doar în latura penală, expunînd în cele ce urmează următoarele considerente.*

În primul rînd, instanța constată că Postolachi Serghei, acționând în mod intenţionat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de vătămare a integrității corporale, conștientizând caracterul social periculos al acţiunilor sale și dorind aceasta, la data de la 12.05.2025, orele 02:40, aflându-se în fața clubului de noapte „Jackson” amplasat pe str.Alexandru cel Bun, 1A, în procesul unui conflict iscat cu *****, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu piciorul în diferite părți ale corpului, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr.202510D0260 din 29.05.2025 leziuni corporale sub formă de fractura procesului stiloid al osului ulnar pe dreapta, edem al buzei inferioare, echimoză la nivelul rebordului costal pe stînga, care putea apărea în timpul şi circumstanțele indicate în ordonanţă, în urma acţiunii nu mai puţin de 3 ori al unui (unor) corp contondent, au condiționat o dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în conformitate cu acest, criteriu se califică la vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Fractura procesului stiloid pe dreapta separat, condiționează o dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în conformitate cu acest criteriu se califică la vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii şi putea apărea în urma acţiunii, posibil şi de o singură dată al unui corp contondent-dur.

În al doilea rînd instanța va statua asupra poziției inculpatului care inițial a ales procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penal, poziție care a reconfirmat-o în ședinţa de judecată, numitul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii.

Avocatul inculpatului și procurorul au susţinut în continuare cererea înaintată de inculpat.

Constatînd că probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, instanţa în continuare consideră valabilă cererea acestuia de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art.art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a reconfirmat recunoșterea integrală a vinovăției și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Din punct de vedere al coroborării probelor administrate la etapa urmăririi penale, pe care inculpatul le-a recunoscut, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

7. La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului, instanța de judecată va trece în revistă prevederile art. 61 Cod penal, unde legiuitorul a stabilit în mod exhaustiv faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine a specifica că gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social al faptei comise, ce atentează la relațiile sociale privind patrimoniul persoanei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al infractorului.

Prin urmare, instanța conchide că numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art. 61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a

reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa inculpatului – au fost înregistrate recunoașterea vinovăției, săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privinţa inculpatului – nu au fost stabilite.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea în baza art. 152 alin.(1) Cod penal imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în considerație că, inculpatul a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani.

În ședința de examinare a cauzei acuzatorul de stat în persoana procurorului Natalia Bordei ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, este la prima abatere de la legea penală, consideră oportun a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În şedinţa de examinare a cauzei apărătorul Boldesco Tatiana în interesele inculpatului cît și inculpatul au susținut pedeapsa propusă de procuror.

Drept urmare, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 80/1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80/1 alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Astfel, luând în considerație per ansamblu toate circumstanţele cauzei, gravitatea și esența faptei comise, personalitatea infractorului, proporționalitatea pedepsei în raport cu fapta săvîrșită, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului este

posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în condițiile în care pedeapsa alternativă munca neremunerată în folosul comunității nu este aplicabilă inculpatului angajat militar prin contract.

Din considerentele indicate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului urmează să fie stabilită după cum urmează: pentru infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen 3 luni.

În ce privește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității solicitată de părți, instanța atestă că aceasta la caz nu este aplicabilă date fiind prevederile art. 67 alin. (4) Cod penal, care restricționează aplicarea acestora persoanelor care nu au atins vîrsta de 16 ani și militarilor prin contract.

7.1. *Totodată, ținând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare la executarea pedepsei cu închisoare, instanţa consideră iraţional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii în penitenciar şi în acest sens, a considerat oportun de a dispune suspendarea executării pedepsei aplicate, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.*

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: „...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă” (cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015), precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie.

Raportând prevederile normei enunţate şi având în vedere faptul că, inculpatul a recunoscut vina, se căieşte de cele comise, prin urmare astfel de împrejurări permit instanţei de a decide că aplicabilitatea în prezenta speţă a prevederilor art. 90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziţiei alin. (2) art. 4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că „legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului”.

Pentru aceasta, instanța ajunge la concluzia de a oferi o șansă inculpatului pentru a se corija şi a conştientiza cele comise, întru-cât scopul pedepsei poate fi atins şi fără executarea acesteia, de aceia în opinia instanței situaţia din speţă îndeplineşte condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanța urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpat fixând pentru ultimul un termen de probă de 1 an, şi nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probă fixat, nu va comite o nouă infracțiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată.

În temeiul lit. b) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul se obligă să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Instanţa consideră că, individualizarea şi stabilirea unei astfel de pedepse este proporţională faptelor comise de către inculpat, echitabilă şi pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or, oferirea unui termen de probă celui din urmă va avea drept scop garantarea unei şanse asupra convingerii sale privind respectarea legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

8.În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Instanța nu a identificat motive care ar impune necesitatea, la această etapă a procedurilor, aplicării pînă la definitivarea sentinței de condamnare a unor măsuri preventive în privința inculpatului.

9. În baza art. 80/1 alin. (1) Cod penal, art.art. 364/1, 384, 385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat **Postolachi Serghei** *****de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa închisorii pe termen 3 (trei) luni.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Postolachi Serghei se suspendă condiționat pentru un termen de probă de 1 /un/ an.

În temeiul lit. b) alin. (6) art. 90 Cod penal, se obligă Postolachi Serghei să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra comportării lui Postolachi Serghei va fi exercitat de comandamentul Brigăzii 1 Infanterie Motorizată din or. Bălți.

Sentinţa motivată pronunţată în şedinţă publică la 04.11.2026.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Igor Mozgovoi**